

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அக நூல்களில் தொல்காப்பிய மரபுகள்
கு. வடிவேல்முருகன் அ,*

அ தமிழ்த்துறை, உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 019, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Traditional Aspects of Tholkapiyam in Pathinenkezhkanaku Aga Noolgal (Eighteen Lesser Texts)

G. Vadivelmurugan a,*

^a Department of Tamil, Urumu Dhanalakshmi College, Tiruchirappalli - 620 019, Tamil Nadu, India.

Corresponding Author:
gvmurugantni@gmail.com

Received : 05-01-2020
Accepted : 29-05-2020

ABSTRACT

Among the Eighteen Lesser Texts that arose during the time of the Sangam and its implications, many of the Akathinai traditions that we have found and widespread in the Tholkapiyam. This article examines some of the Akathinai traditions that have been followed by the Lesser Texts of Tholkapiyam, which have passed through time and religious interferences.

Keywords: Agathinai, Sangam Lovers, Eighteen Lesser Texts.

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் கு. வடிவேல்முருகன், திருச்சிராப்பள்ளி உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் உதவிப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். முதுகலை, ஆய்வியல் நிறைஞர், முனைவர் பட்டங்களைத் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் முடித்துள்ள இவர், கூடுதலாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் பாடத்திலும் முதுகலைப் படிப்பை முடித்துள்ளார். முதுகலை முடிக்கும்போதே தேசியத் தகுதித் தேர்வில் (UGC - NET) தேர்ச்சி பெற்றவர். “தமிழ் மரபிலக்கணங்களில் வினை வகைகளும் வினை வகைப்பாட்டுக் கூறுகளும்” என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். இசைப்பயிற்சியில் பட்டயக் கல்வி, யோகா முதுநிலை பட்டயக் கல்வி, உயர்நிலைத் தமிழ்த் தட்டச்சு பயிற்சி, கண்ணியை மிகச்சலபமாகக் கையாளும் திறன், தமிழ்ச் சுவடியியல் பயிற்சி, தமிழ்க் கல்வெட்டுப் பயிற்சி, கிரந்தம் மற்றும் தெலுங்கு மொழிப்பயிற்சி போன்ற பல பயிற்சிகளைப் பெற்று சிறப்புத் தகுதிகளைக் கொண்டிருப்பவர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலத்திற்குப்பின் சமயங்களின் பெருவரவையும் அதன் தாக்கங்களையும் உட்கொண்டு எழுந்த பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் அக நூல்களுள், தமிழில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் முதலூலாகிய தொல்காப்பியத்துள் கூறப்பட்டிருக்கும் அகத்திணை மரபுகள் பல பரவலாகவே படிந்து காணப்படுகின்றன. காலங்களையும் சமயச் சிந்தனைக் குறுக்கீடுகளையும் கடந்து தொல்காப்பியம் கூறியுள்ள அகத்திணை மரபுகளைக் கீழ்க்கணக்கின் அக நூல்கள் பின்பற்றியிருக்கும் சில மரபுகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

முன்னுரை

தமிழில் தொன்மையும் தலைமையும் அமைந்த பேரிலக்கணமாகத் திகழ்வது தொல்காப்பியம். இன்றுள்ள இலக்கண, இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றமளிக்கும் பலப்பல ஊற்றுக் கண்களை உள்ளடக்கிய ஆற்றுப்பெருக்காய் அமைந்த பல தொல்காப்பிய மரபுகள், பதினெண் கீழ்க்கணக்கின் அகத்திணை நூல்களிலும் பரவலாகவே காணப்படுகிறது. பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கார் நாற்பது, கைந்நிலை என்று அமைந்த அகத்திணை நூல்களின் பாடல்கள் அனைத்துமே தொல்காப்பியத்தின் அகப்பொருள் மரபுகளின் அடியொற்றியே இயன்றுள்ளன. அங்ஙனம் புலப்படும் மரபுகளில் சிலவற்றை இங்கே எடுத்துக் காணலாம் (Varadarajan, 1966; Dakshinamurthy, 2010).

தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிதல்

அகத்திணைக் களவுக்காதலில் தலைவன் தன் தலைவியைக் காண்பதற்குப் பகற்குறி, இரவுக்குறி என்னும் இரண்டு இடங்களிலும் மாறிமாறி வந்து அவளைக் கண்டுச் சென்று தன் காதலை நீட்டிப்பான். நாடறியத் தலைவியை நன்மணம் புரிந்து கொண்டு அவளுடன் இல்லறம் நடத்தும் எண்ணமின்றி, அவன் இவ்வாறு மறைந்து மறைந்து பகலிலும் இரவிலும் வந்து செல்லும் பண்பினை உடையவனாய் இருந்தான். இதை அவனுக்கு நேர்முகமாக எடுத்துக்கூறி மாற்றுவதற்குமுன் முதலில் மறைமுகமாக அவன் கேட்கும்படி, குறியிடத்தின் அருகில் அவன் வந்திருப்பதை அறிந்தும் அதை அறியாதவள்போல், தோழி தலைவியிடம் அவனுடைய அக்குறைப் பண்புகளைப் பழித்து மொழிவாள். தோழி தலைவனைப் பழிக்கையில் அதற்கு எதிராகத் தலைவி அவன் பண்புகளைப் பாராட்டி மொழிவாள். தலைவன் அண்மையில் இருக்கும்போதே தோழியும் தலைவியும் மறைமுகமாய் அவனுடைய பண்புகளைப் பழித்தும் பாராட்டியும் மொழிந்து அவனுக்குத் திருமண உணர்வூட்டுவதை “இயற்பழித்தல்” என்றும், “இயற்பட மொழிதல்” என்றும் கூறுதல் இலக்கண முறை. இம்முறையில், தலைவனின் பண்புகளைத் தோழி இயற்பழிக்கையில் தலைவி இயற்படமொழிதலைத் தொல்காப்பியக் களவியலுள் ‘மறைந்து அவற்காண்டல்’ எனத் தொடங்கும் தலைவி கூற்று நூற்பாவினுள்,

“வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும்...

தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயின் பரத்தையும்

அன்னவும் உளவே ஓரிடத் தான”

(தொல்.பொருள்.இளம்.நூ.109)

எனவரும் பகுதியில் அமைத்து விளக்குவர் இளம்பூரணர். இந்நூற்பாவினுள் மட்டுமின்றி, ‘இருவகைக் குறிபிழைப்பு ஆகிய இடத்தும்’ எனத் தொடங்கும் முந்தைய நூற்பாவின்,

“வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய

புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்...

கிழவோள் மேன என்மனார் புலவர்”

(தொல்.பொருள்.நச்சி.நூ.107)

என்ற பகுதியிலும் தலைவி இயற்பட மொழிதலை விளக்குவார் நச்சினார்க்கினியர். தொல்காப்பிய அகத்திணை மரபுகளாகக் கூறப்படும் இயற்பழித்தல், இயற்பட மொழிதல்களைத் தோழியும் தலைவியும் நிலைமைகளுக்கேற்ப, மாறிமாறி மேற்கொள்வர். இந்நிகழ்வுகளை மேற்கணக்கு நூல்களாகிய சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பாகக் குறிஞ்சிக்கலிப் பாடல்கள் (கலி.40, 41, 42) போன்றவற்றில் பரவலாகக் காணலாம். அவற்றை அடியொற்றிக் கீழ்க்கணக்கு அகத்திணை நூல்களும் இத்தொல்காப்பிய மரபுகளை இனிதே தொடர்கின்றன என்பதை இங்கே காணலாம்.

“மன்றப் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழம்

உண்டுவந்து மந்தி முலைவருடக் கன்றமர்ந்து

ஆமா சுரக்கும் அணிமலை நாடனை

யாமாப் பிரிவ திலம்”

(ஐந்திணை எழுபது.4)

“சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றாய் ஊன்றி

வலியாகிப் பின்னும் பயக்கும் மெலிவில்

கயந்திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை

நயந்திகழும் என்னுமென் நெஞ்சு”

(ஐந்திணை எழுபது, 5)

என்பன, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாய் வந்து நிற்குமளவில், அவன் வரவினை அறிந்தும் அறியாதவன்போல் தோழி அவனுடைய பண்புகளைப் பழிக்கும்போது, தலைவி தோழியின் கருத்துக்களை மறுத்துத் தலைவனின் இயல்புகளை எடுத்துப் பாராட்டி இயற்பட மொழிதலாய் அமைந்த பாடல்களாம்.

காட்டுப்பசு தன் கன்றிற்குப் பால் சுரப்பது போன்ற விருப்புடனே, மடியை வருடிய மந்திக்கும் பால் சுரந்து ஊட்டுதற்கிடமான அழகிய மலை நாடனாகிய தலைவன் தன்னைச் சார்ந்தோர் அனைவரையும் ஒப்பக் காக்கும் அருட்பண்புடையவன் என்பதை உணர்த்தி, அவனொடு பிரிவின்றிக் கூடிவாழ வேண்டுமென்ற தன் விருப்பத்தை முதற்பாடலில் வெளியிடுகின்றாள் தலைவி. ‘நற்பண்புகள் நிறைந்த சான்றோர்களின் நட்பு ஒருபோதும் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ந்து வலிமையாய்ப் பயன்படுவதுபோல், நீர் - நில வளங்கள் குறைவின்றி இருக்கும் சிறந்த மலைநாடனான தலைவனின் நட்பாகிய காதலும் நமக்கு நன்மையாகவே திகழும் என்று என் உள்மனம் உணர்த்துகின்றது’ எனத் தன் காதலனின்

தொடர்பு குறித்தத் துணியை இரண்டாம் பாடலில் தலைவி எடுத்துரைக்கின்றாள் (Kanimozhi, 2019; Rasamanikam, 1947; Tolkāppiyar, 1999).

தோழி தலைவனுக்கு இரவுக்குறி மறுத்தல்

களவுக் காதலில் தலைவன் தலைவியை இரவுக் குறியிடத்தில் கண்டு தன் காதலை நீட்டிக்கக் கருதுகிறான். அதற்குத் தோழியைத் துணையாகுமாறு வேண்டும்போது, அவனைத் திருமணத்திற்கு நெருக்க நினைக்கும் தோழி, அவன் விரும்பும் இரவுக்குறிக்கு ஏற்படலாகும் இடையூறுகளை எடுத்துக்கூறி மறுத்து விடுவாள். அவள் அவ்வாறு இரவுக்குறி மறுப்பதற்கு எடுத்து மொழியும் இடையூறுகளுள் இருள்நெறியில் (இருள்வழியில்) வரும்போது அவனுக்கு நேரக்கூடும் ஏதப்பாடுகளை (துன்பங்களை) எண்ணிக் கலங்கும் தலைவியின் கலக்கத்தைக் காட்டுதலும் ஒன்று. 'நாற்றமும் தோற்றமும்' எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில் தோழி கூற்றுக்களையெல்லாம் தொகுத்துக் கூறும் தொல்காப்பியம்,

“ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்...

தாங்கரும் சிறப்பின் தோழி மேன”

(தொல்.பொருள்.இளம்.நூ.112)

என்று இரவுக்குறி மறுப்பினை எடுத்து மொழியும். இதனை, 'ஆறுபார்த்து உற்ற அச்சக் கிளவி' என்று வழிநூலாகிய நம்பியகப்பொருளும் (நூ.164) நவிலும்.

தலைவன் இரவுக்குறியிடத்திற்கு இருள்நெறியில் வரும்போது ஏற்படும் தீமைகளைக் கருதும் தலைவியின் கலக்கத்தைத் தோழி அவனுக்கு எடுத்துக்கூறி இரவுக்குறி மறுப்பது திணைமாலை நூற்றைம்பது நூலில் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

“கறிவளர் பூஞ்சாரல் கைந்நாகம் பார்த்து

நெறிவளர் நீள்வேங்கை கொட்கும் - முறிவளர்

நன்மலை நாட! இரவரின் வாழாளால்

நன்மலை நாடன் மகள்”

(திணைமாலை நூற்றைம்பது,7)

'நல்ல மலைநாடனே! தலைவியைக் காண இரவுப்பொழுதில் நீ வருதற்குரிய மிளகுக் கொடிகள் படர்ந்த மலைச்சாரல் வழியிலே யானைகளைக் கொண்டு தின்பதற்காக அவற்றின் வரவை எதிர்பார்த்து நீண்டு வளர்ந்த வேங்கைப் புலிகள் சுற்றித் திரியும். அத்தன்மையான கொடிய வழியில் இருள் செறிந்த இரவில் நீ வருவாயானால் உனக்கு நேரலாகும் ஏதத்தை அஞ்சி நின் காதலியாகிய இத்தலைவி உயிர் தரிக்கமாட்டாள் (இறந்து மடிவாள்)' என்று இப்பாடலில் தோழி தலைவனுக்கு இரவுக்குறி மறுக்கின்றாள்.

தலைவன் இரவுக்குறி இடத்திற்கு வரும்போது ஏற்படும் ஏதங்களை எண்ணிக் கலங்கும் தலைவியின் கலக்கத்தை எடுத்துக்கூறி, தோழி அவனுக்கு இரவுக்குறி மறுத்தலை ஐந்திணை ஐம்பது நூலும் அழகுற அமைத்துள்ளது.

“நெடுமலை நன்னாட! நீள்வேல் துணையாக்

கடுவிசை வாலருவி நீந்தி நடுவிருள்

இன்னா அதர்வர ஈர்ங்கோதை மாதராள்

என்னாவாள் என்னுமென் நெஞ்சு”

(ஐந்திணை ஐம்பது, 19)

‘நெடிது வளர்ந்து நீண்டு கிடக்கும் நல்ல மலைகளையுடைய நாடனே! நின் கையில் ஏந்திய நெடுவேலே துணையாக, நீ தலைவியைக் காண நடுவிருளில் கடுவிசையோடு பாய்ந்திழியும் அருவியை நீந்திக் கடந்து கொடிய வழிகளில் வருவாயானால், அவ்விடங்களில் நினக்கு நேரும் இடையூறுகளை நினைந்து நின் காதலியாகிய இவள் என்ன நிலையை எய்துவாளோ என்று என் நெஞ்சு கலங்குகின்றது’ எனத் தோழி தலைவனிடம் இரவுக்குறிக்கு இசையாமல் மறுக்கிறாள்.

தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

களவுக் காலத்தில் தலைவனைக் காணப்பெறாத பொழுதுகளில் தலைவிக்கு அவனைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் மிகுவதும், அந்த ஆவலில் அவள் அவனை எண்ணி ஏங்குவதும் இயல்பு. அவ்வாறு ஏங்குவதனால் உணவை மறந்து உறக்கம் துறந்து தலைவனைக் குறித்த நினைப்பே பெரிய நோயாய் வருந்தும்போது, தான் சொல்வதைக் கேட்கவும் தனக்கொரு சொல்லைச் சொல்லவும் திறன்ற உயிரினங்களையும் உயிரிலாப் பொருள்களையும் நோக்கி, அவள் வினவுவதும் உரைப்பதுமாய்த் தன் வருத்தத்தை வெளியிடுவாள். தலைவியின் இந்த வருத்தமொழி வெளிப்பாடே “காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி” என்னும் அகத்துறையாய், சங்கப் பாடல்கள் தொடங்கி அக இலக்கியங்களிலும் பின்னை இலக்கணங்களிலும் (நம்பி.நூ.164) இடம்பெறும்.

அகத்திணை வரலாற்றில் பிந்தை வளர்நிலையாகிய இத்துறைப்பெயர்க் குறியீடு முந்து நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் முதல்நிலைக் குறிப்பாகவே காணப்படுகின்றது. களவியலில், ‘மறைந்து அவற்காண்டல்’ முதலாகத் தலைவி கூற்றுக்களைத் தொகுத்துக் கூறும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் (தொல்.பொருள்.இளம்.நூ.109; நச்சி.நூ.111) ‘காமம் சிறப்பினும்’ எனவரும் தொடரே அக்குறிப்பாகும். காமம் என்பது நிறைந்த காதலுணர்வு; சிறத்தலென்பது மிகுதல். எனவே, தலைவனைக் காணப்பெறாத நிலையில் அவன்மீது தலைவிக்குக் காதலுணர்வு மிகுந்த வருத்த வெளிப்பாடே இத்துறையாம். காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி எனும் தொடரில் கழிபடர் கிளவி என்பது அளவு கடந்த நினைப்பில் கூறும் கூற்றாகும்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அக நூல்களுள் ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கைந்நிலை ஆகிய நான்கு நூல்கள் தலைவியின் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவிப் பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன.

“கொடுந்தாள் அலவ! குறையாம் இரப்பேம்!

ஒடுங்கா ஒலிகடற் சேர்ப்பன் நெடுந்தேர்

கடந்த வழியைஎம் கண்ணாரக் காண

நடந்து சிதையாதி நீ”

(ஐந்திணை ஐம்பது, 42)

என்ற பாடலில், தேரில் வந்து தன்னுடன் அளவளாவிச் சென்ற தலைவனின் நினைவோடு அவனது தேராழித் (தேர்ச் சக்கரத்) தடத்தையே கண்ணாரக் கண்டு ஏக்கமுறும் தலைவி, அத்தடத்தின்மேல் நடந்து சிதைக்கும் நண்டினை நோக்கி, தடத்தைச் சிதைக்காமல் செல்லுமாறு இரந்து வேண்டுகிறாள். வேண்டும்போது, அந்நண்டினைக் ‘கொடுந்தாள் அலவ’ என்று அதன் கால்களைக் குறித்து விளிப்பதில் அக்கால்களின் வளைவு நெளிவுகளைக் குறிப்பதோடு, தன் காதலன் வந்துசென்ற தேர்த்தடத்தை இருகால் நாற்கால் என்றில்லாமல் எட்டுக்கால்களால் நடந்து சிதைக்கும் கொடுமையைச் சினந்து குறிப்பதாகவும் அமைந்துள்ள நயம் உணரத்தக்கதாய் உள்ளது.

“தெண்ணீர் இருங்கழி வேண்டும் இரைமாந்திப்

பெண்ணைமேல் சேக்கும் வணர்வாய்ப் புணர்அன்றில்!

தண்ணந் துறைவற்கு உரையாய், மடமொழி

வண்ணம்தா என்று தொடுத்து”

(ஐந்திணை எழுபது, 64)

எனவரும் பாடலில், தலைவனைத் தொடர்ந்து காணப்பெறாத ஏக்கத்தினால் உடல் இளைத்து நிறம் விளர்த்துப் பசலை படர்ந்த மேனியளாகிய தலைவி, பனைமரத்தின்மேல் காதல் துணையோடு கூடியிருக்கும் அன்றில் பறவையை அன்புடன் விளித்து, அதனைத் தலைவனிடம் தூது சென்று, அவனை வளைத்து நிறுத்தி அவனால் கவரப்பட்ட தன்னுடைய பழைய உடல்நலத்தை மீளத் தரும்படி அவனிடம் கூறுமாறு வேண்டுகின்றாள். ‘கடலோரக் கழியிடங்களில் வேண்டும் வகையில் வேண்டுமளவு இரையை உண்டுவந்து பனைமரத்தின்மேல் காதல் துணையுடன் களிப்புற்றுக் கூடியிருக்கும் அன்றிலே!’ என்று விளிப்பதில் இத்தலைவி தான் ஊண், உறக்கமின்றி இளைத்துத் தலைவனைக் கூடப்பெறாத ஏக்கத்திலிருக்கும் இரக்க நிலையைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் நயத்தை உணரலாம்.

“மாக்கடல்சேர் வெண்மணல் தண்கானல் பாய்திரைசேர்

மாக்கடல்சேர் தண்பரப்பன் மார்பணங்கா - மாக்கடலே!

என்போலத் துஞ்சாய்; இதுசெய்தார் யார்உரையாய்!

என்போலும் துன்பம் நினக்கு”

(திணைமாலை நூற்றைம்பது, 38)

என்னும் பாடலில், தலைவனின் மார்பைத் தழுவப் பெறாமல் தனித்திருப்பதனால் உறக்கமின்றி நினைவலைகள் புரண்டெழ உணர்வு சலித்திருக்கும் தலைவி, தன்னெஞ்சைப் போலவே அலையடித்து ஒலமிடும் கடலை விளித்து, ‘கடலே! என்னைப் போலவே நீயும்

துயிலாமல் தவிக்கின்றாயே. எனக்குத் தலைவன் செய்த துன்பத்தைப்போல் உனக்கு இத்துன்பம் செய்தவர் யாரெனக் கூறுவாய்! என்று பரிவோடு வினவுகின்றாள்.

நற்றாய் படிமத்தானிடம் வினவுதல்

தலைவன் வந்து தலைவியை உடன்போக்கிற்கு அழைத்துச் சென்றதை அறிந்த நிலையில் தலைவியின் நற்றாய் கலக்கம் எய்தித் தெய்வத்தின் குறி கேட்டறிய நினைக்கிறாள். அதன்படி, கோயிலுக்குச் சென்று இறையை வணங்கி அங்கே தெய்வமுற்றுக் கூறும் பூசாரியாகிய படிமத்தானிடம் அருள்மொழி வினவுவாள். இதனைத் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியலில் “தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி” (தொல்.பொருள்.இளம்.நூ.39) எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில் அமைத்துக் கூறும். தொல்காப்பியத்தின் இந்த அகத்திணை மரபில் திணைமாலை நூற்றைம்பதில் அமைந்த பாடல் வருமாறு:

“வேறாக நின்னை வினவுவேன் தெய்வத்தால்

கூறாயோ கூறும் குணத்தினனாய்! - வேறாக

என்மனைக்கு ஏறக் கொணருமோ? எல்வளையைத்

தன்மனைக்கே உய்க்குமோ தான்”

(திணைமாலை நூற்றைம்பது, 90)

இப்பாடலில் நற்றாய் படிமத்தானை நோக்கி, ‘தெய்வம் ஏறப்பெற்று அருள்மொழி கூறும் குணமுடையவனே! யான் உன்னிடம் வினவுகின்றேன். என் மகளை உடன்போக்கில் கொண்டுசென்ற தலைவன், அவளை மீண்டும் என் மனைக்கு அழைத்து வருவானோ? அல்லது, தன் மனைக்குக் கூட்டிப் போவானோ?’ என்று கலக்கத்துடன் வினவுகின்றாள்.

இடைச்சுரத்தில் செவிலி குரா மரத்தொடு புலம்பல்

தலைவனுடன் தலைவி புறப்பட்டுப்போன நிலையில் அவளைத் தேடிப் பின்செல்லும் செவிலித்தாய், பாலநில வழியாகிய சுரத்திடையே குழந்தைகளைப் போலும் காய்களைக் காய்த்து நிற்கும் குராமரத்தை நோக்கித் தன் மகள் சென்ற வழியை வினவுவாள். “சுரத்திடைச் செவிலி குராவொடு புலம்பல்” என்னும் இவ்வகத்துறையைத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை. ஆயினும், அகத்திணையியலில் கூற்றுக்குரியோர் சிலரைக் குறித்துக் கூறியபின் “எஞ்சியோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே” (தொல்.பொருள்.நச்சி.நூ.42) என்று தொகுத்துச் சுட்டப்பட்ட பிற மாந்தருள் செவிலியை அடக்கி, அவளுடைய இத்துறைக்கூற்றைக் குறிப்பிடும் நச்சினார்க்கினியர் சான்றாக எடுத்துக்காட்டும் பாடல் திணைமாலை நூற்றைம்பதில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“தான்தாயாக் கோங்கம் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப

ஈன்றாய்நீ பாவை இருங்குரவே - ஈன்றாள்

மொழிகாட்டாய் ஆயினும் முள்ளெயிற்றாள் சென்ற

வழிகாட்டாய் ஈதென்று வந்து”

திணைமாலை நூற்றைம்பது, 65)

‘பெரிய குராமரமே! குழந்தைகளைப் போலும் உன் காய்களை நீ காய்த்தபின், அருகிலுள்ள கோங்க மரம்தான் அக்குழந்தைகளுக்குத் தாய்போலத் தாழ்ந்து தன் முலைகள்போலும் மலர்களைக் கொடுத்துப் பாலூட்டி வளர்க்கவிட்டாய். ஆதலால், குழந்தை வளர்ப்பினை அறியாத நீ என் மகளின் மழலை மொழிகளைக் கூறிக் காட்டமாட்டாய்; ஆயினும், இளம் பற்களையுடைய அவள் தன் தலைவனுடன் கூடிச்சென்ற வழியையேனும் இதுதானென்று உவந்து காட்டுவாயாக’ என்று இப்பாடலில் தலைவியின் செவிலித்தாய் அவள் சென்ற பாலைநிலத்தில் பின்சென்று இடைச்சுரத்தே நிற்கும் குராமரத்தொடு வினவுகின்றாள்.

வினைமுற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகனுக்கு உரைத்தல்

போர்வினை காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து தேரில் சென்ற தலைவன் அவ்வினைமுற்றி முடிந்த நிலையில் விரைந்து தலைவியிடம் மீண்டு வருவது குறித்துத் தேர்ப்பாகனுக்கு உரைப்பது அவன் கூறும் அகத்திணைக் கூற்றுக்களுள் சிறந்த ஒன்றாகும். ஆதலால், இதனைத் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல், கற்பியல் ஆகிய இரண்டியல்களில் தலைவன் கூற்றுக்களைத் தொகுத்துக் கூறும் நூற்பாக்களில் அமைத்து மொழிகின்றது.

“பாசறைப் புலம்பலும் முடிந்த காலத்துப்

பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்...

உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன”

(தொல்.பொருள்.இளம்.நூ.44)

“பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்...

எண்ணரும் சிறப்பின் கிழவோன் மேன”

(தொல்.பொருள்.இளம்.நூ.144)

என்பன அந்நூற்பாக்களின் பகுதிகள்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் ஐந்திணை ஐம்பதில் ஒரு பாடலும் (10), கார்நாற்பதில் ஐந்து பாடல்களும் (19-22, 32) ஆக ஆறு பாடல்கள் இத்துறையில் அமைந்துள்ளன.

“நூல்நவின்ற பாகதேர் நொவ்விதாச் சென்றீக!

தேன்நவின்ற கானத்து எழில்நோக்கி - தான்நவின்ற

கற்புத்தாள் வீழ்த்துக் கவுள்மிசைக் கையுன்றி

நிற்பாள் நிலையுணர்கம் யாம்”

(ஐந்திணை ஐம்பது, 10)

என்ற பாடலில், வினைமுற்றிய தலைவன் தன் வரவினைத் தலைவி ஆர்வத்துடன் எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் நிலையின் அழகிய கற்பனையைப் பாகனிடம் கூறுகின்றான்: ‘பாகனே! என் பிரிவினால் உண்டான துயரில் தன் உயிர் பிரியாதவாறு கற்பென்னும்

தாளிட்டுக் காத்தவாறு, கன்னத்தில் கைவைத்துத் தாங்கியபடி, கானகத்தின் கார்ப்பருவ எழிலை நோக்குபவள்போல், அவ்வழியில் வரும் என் வரவினை எதிர்நோக்கி நிற்பவளின் ஆர்வ நிலையை நான் காண்பதற்கு, நீ நன்கு பயின்ற முறையில் தேரை விரைந்து செலுத்தி உதவுவாயாக' என்று தலைவனின் அன்பு வேண்டுகோளை இப்பாடல் உரைக்கிறது.

“வீறுசால் வேந்தன் வினையும் முடிந்தன;

ஆறும் பதம்இனிய வாயின ஏறோடு

அருமணி நாகம் அனுங்கச் செருமன்னர்

சேனைபோல் செல்லும் மழை”

(கார் நாற்பது, 20)

எனும் பாடல், போர்வினை முற்றிப் பாசறையிலிருந்து புறப்படும் நிலையில் தலைவன் பாகனிடம் கூறுவதாகும். ‘பாகனே! வேந்தனின் போர்ச்செயல்களும் வெற்றியாய் முடிந்தன; நாம் மீண்டு செல்வதற்குரிய வழிகளும் இனிய பதம் பெற்றன. போர்வேந்தர்களின் சேனைகளைப் போலவே கூட்டம் கூட்டமாய் முழங்கியவாறு கார்காலத்து மழைமேகங்களும் இடிகளுடன் விரைந்து செல்கின்றன’ என்பது தலைவன் கூற்று. ‘கார்ப்பருவ வரவை அறிந்து நம் வரவை எதிர்நோக்கித் தலைவி ஏங்கியிருப்பாள். ஆதலின், நாம் புறப்படுவோம்; நீ தேரினை விரைந்து செலுத்துவாயாக’ என்பது தலைவன் கூற்றில் அமைந்த குறிப்பு.

முடிவுரை

சங்க காலத்திற்குப்பின் சமயங்களின் பெருவரவையும் அதன் தாக்கங்களையும் உட்கொண்டு எழுந்த பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் அக நூல்களுள், தமிழில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் முதனூலாகிய தொல்காப்பியத்துள் கூறப்பட்டிருக்கும் அகத்திணை மரபுகள் பல பரவலாகவே படிந்து காணப்படுகின்றன. காலங்களையும் சமயச் சிந்தனைக் குறுக்கீடுகளையும் கடந்து தொல்காப்பியம் கூறியுள்ள அகத்திணை மரபுகளைக் கீழ்க்கணக்கின் அக நூல்கள் பின்பற்றியிருப்பதை ஆராயப் புகுந்தால், அவை விரிந்த ஆய்விற்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதை உணர முடிகிறது.

References

- Varadarajan, M, First International Conference Seminar of Tamil Studies, Kuala Lumpur, Malaysia, April 1966.
- Dakshinamurthy, A., Patinenkillkanakku – Works on Akam theme, a translation of seven works by (Thiruchirapalli: Bharathidasan University, 2010).
- Kanimozhi, B., Political Dhamma explained by eighteen Lesser Texts, International Research Journal of Tamil, 1(1) (2019) 12-53. <https://doi.org/10.34256/irjt1912>
- Rasamanikam, R., Eighteen Lesser Texts (Origin and Text), Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, India (1947).

Tolkappiyar, Tolkappiyam: The earliest extant Tamil grammar: with a short commentary in English Hardcover – 1999. Kuppuswami Sastri Research Institute; 2nd edition (1999).

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL.

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License